Până când cu hitleriștii dela „VIA“ ?

La societatea de drumuri „Via“, hitleriștii constituiți în bandă, continuă a-și face de cap.

Până când?

Până când inginerul Nae Zamfirescu va mai huzuri în postul de director general? A uitat de vremurile când, în chip de legionar, a constituit în cuib pe muncitorii dela Via, pentru a da la cap stăpânilor săi?

Și mai târziu, când a „românizat“ societatea, dând-o pe mâna nemților, a uitat domnul Nae de felul cum a șantajat pe muncitori, amenințându-i cu anularea mobilizării pentru lucru, cu trimiterea pe front, ori de câte ori aceștia cereau un cât de mic spor la lefurile de mizerie?

A uitat, oare, Nae legionarul, că devenit tovarăș cu patronii săi hitleriști, a furat într'atâta banul statului, încât chiar Antonescu — conducător al afacerilor de pomină — dăduse ordin să fie împușcat? Se știe că afacerea a fost cocoloșită numai în urma intervenției legației germane.

Și se pare că acest Nae a uitat și de milioanele făcute în Bucovina depe urma întreprinderilor „românizate“ pe cont propriu.

Dar „directorii“ hitleriști Miclos Eminet și Fritz Wilhelm — ei ce mai așteaptă ?

Primul, la venirea nemților în țară, a descoperit că este de origină nemțească — după ce mai înainte fusese de origine franceză, ungară, română — după cum îi dictau interesele pungii.

Al doilea, neamț pașaportar din născare, după ce a făcut paradă de originea-i hitleristă, când a fost să plece pe front în Germania, s'a transformat în cetățean român, aranjându-se astfel ca să stea acasă.

Acestor doi hitleriști, nu le ajunge cât au furat, îmbogățindu-se din sudoarea muncitorilor români?

Dar unealta nemților, procuristul Vasile Ioniță, cât timp va mai continua la Via propaganda fascisto-hitleristă, plângând de dorul stăpânilor săi nemți?

Până când mecanicul neamț Dengel, hitlerist înscris în SS, va mai face pe șeful și satrapul mecanicilor și șoferilor români?

Până când va mai dăinui banda de hitleriști dela Via, care astăzi încă are îndrăzneala de a refuza reintegrarea funcționarilor dați afară pentru motive rasiale și de a le satisface justele lor revendicări?

Afară cu toți aceștia!

Și să nu se uite nici de averile acestor jăcmănitori, cari din simpli slujbași, au devenit în patru ani patroni de întreprinderi proprii. Averile lor trebuesc să meargă la fondul despăgubirilor pe care țara are să le plătească pentru repararea jafurilor comise de ei și camarazii lor.

Sabotajul pus la cale de legionarii Gheorghe Boghici și Ducu

Boghici și Ducu sunt cunoscuți ca mari producători de vinuri de pe urma cărora încasează zeci și sute de milioane de lei.

Pe lângă imensele vii și nenumărate puncte de desfacerea vinurilor, Boghici și Ducu mai au și o fabrică de uleiuri vegetale și produse chimice în Bulevardul Bucureștii Noui No. 138.

Afară de acestea, Boghici și Ducu sunt cunoscuți ca unii dintre părinții financiari ai legionarismului în România. Cu câte milioane n'au subvenționat ei „mișcarea gardistă“ din această țară!

Câte camioane încărcate cu mezeluri și tot felul de alimente nu trimeteau ei pe timpuri legionarilor la închisori !... Cu câte zeci de milioane n'au ajutat ei guvernul legionaro-hitlerist pentru a împinge poporul român la moarte în războiu contra Uniunei Sovietice, în timp ce ei erau mobilizați pe loc.

Și fiindcă au cheltuit atâta pentru susținerea organizațiunilor fascisto-hitleriste-teroriste și mai apoi a guvernului Antonesco-Hitlerist, desigur că le-a venit foarte greu astăzi, când au simțit că terenul regimului legionar se prăbușește și le vine și mai greu astăzi, că în mare parte regimul susținut de ei s'a prăbușit. Și pentru a se răzbuna și a slăbi puterea democratică din țara noastră au plănuit comiterea unui act de sabotaj. Lucrurile s'au întâmplat astfel : Gheorghe Boghici și Ducu, oameni cu relații printre cercurile legionare sus puse sub guvernarea Antoneștilor și oameni capabili de orice, dar cu perspectivă politică, prin luna Iunie 1944 au văzut că Armatele Roșii înaintează vertiginos și că forțele democratice din țară cresc masiv și au pus la cale lichidarea fabricei de uleiuri „OMEGA“ unde sunt principali acționari.

Boghici și Ducu nu au nevoe de martori

Astfel pe ziua de 2 Iunie 1944 au concediat toți lucrătorii și funcționarii, adică mai bine zis i-au alungat pe toți în frunte cu șeful personalului și contabilul, fiindcă li s'a dat drumul fără preaviz și fără nici un ban, iar numai după două zile, în noaptea de 4 spre 5 Iunie 1944 fabrica a luat foc din motivele cunoscute.

„Conform legilor în vigoare pe vremea aceia, în maximum după declararea incendiului, trebuia să sosească la fața locului reprezentanți ai Comandamentului Militar al Capitalei și reprezentanți ai Parchetului Militar pentru a face ancheta și a stabili cauzele incendiului, lucru ce nu s'a întâmplat. Ancheta a fost făcută mai târziu și nu de reprezentanții parchetului militar ci de șeful secției de jandarmi din Bucureștii-Noi împreună cu Boghici și Ducu, iar dosarul anchetei a fost înaintat abia după două luni de zile.

41 milioane în buzunarele gangsterilor

Întrucât fabrica era asigurată, ca despăgubiri s'a acordat suma de 41 milioane 250.000 lei(patruzeci și unu de milioane două sute cincizeci de mii) dintre 9.000.000 lei vor fi reținute pentru ratele exigibile iar 32 milioane 250.000 lei, vor fi depuse la C. E. C. pentru buzunarele lui Gheorghe Boghici și Ducu.

Și ce este mai interesant, este faptul că după cele întâmplate pe ziua de 28 Sept. 1944, inspectorul Alecu Constantinescu dela Inspectoratul Muncii s'a prezentat împreună cu Direcția Fabricei și a declarat că are ordin să închidă fabrica iar funcționarilor și lucrătorilor concediați să li se plătească numai 15 zile,—deși funcționarii și lucrătorii au cerut ca fabrica să fie repusă în funcțiune cu ajutorul specialiștilor fabricei iar cu mașinile nedistruse de incendiu și mașinile sosite din Germania special pentru această fabrică și care se găsesc în vama București să se refacă fabrica.

Boghici și Ducu au „sărăcit“ !

Boghici și Ducu susțin că nu dispun de fondurile necesare refacerii fabricelor. Dar cum se poate spune că n'au bani când numai după incendiu au încasat pentru : 20.000 sticle ulei de soia suma de 11.120.000 lei. Pentru două cazane de ulei soia expediate la Sibiu în contul I. N. C. O. P-ului au încasat 15.000.000 și în general pe uleiuri au încasat dela data incendierii până azi 32.000.000 lei. Deci afirmațiile lor că n'au bani sunt mincinoase.

Lucrătorii și funcționarii cer ca fabrica să fie refăcută cu banii lui Boghici și Ducu și să li se plătească salariile din urmă, iar noi cerem să se facă o anchetă la care să la parte și reprezentanții Sindicatelor Unite din România, anchetă care să dea la iveală adevăratele cauze ale incendiului.

Nu Boghici și Ducu, dușmanii poporului român să fie „despăgubiți“ cu milioane de lei de pe urma incendiului izbucnit în condițiuni misterioase, ci poporul român să fie răsplătit prin arestarea acestor saboteuri legionari.

Iată și memoriul funcționarilor și lucrătorilor fabricei de uleiuri vegetale „Omega“ :

Dela începutul lunii Aprilie 1944, Direcțiunea fabricei a pornit la concedierea sub diferite pretexte, neîntemeiate, a funcționarilor și lucrătorilor, fără a acorda drepturile legale.

Totodată au fost abandonate comenzile de materii prime luându-se măsuri pentru prelucrarea cât mai accelerată a stocurilor în vederea încetării lucrului.

Mare parte din lucrătorii rămași, au fost trimiși pe ziua de 20 Mai 1944, în concediu, variind între 7—21 zile, sub motiv că fabrica nu are materii prime și că la întoarcere, fabrica va fi repusă în funcțiune cu toată capacitatea de producție.

Urmarea a fost că în dimineața zilei de 2 Iunie 1944, s'a încetat cu totul lucrul; iar în noaptea de 4—5 Iunie 1944, fabrica a luat foc, din motive până în prezent necunoscute.

Dauna incendiului în sumă de lei 41.250.000 a fost lichidată de către societățile de asigurare, iar lucrătorii și funcționarii au rămas pe drumuri, fără nici un mijloc de trai.

După incendiu, prigoana cu smulgerea demisiilor și a concedierilor abuzive a început pe o scară mai întinsă, de astădată fiind folosită drept coadă de topor, dactilografa Cornelia Tulba aproape analfabetă. — și legionară, care pentru a se sustrage sancțiunilor s'a înscris voluntară pentru Ardeal.

Șeful Biroului Mobilizării, exprimându-se că nu se poate solidariza cu abuzurile săvârșite față de personal, a fost trimis în concediu pentru 3 zile, pentru ca la întoarcere să găsească pe aceiași legionară Cornelia Tulba, că a semnat în mod abuziv pe șeful biroului mobilizării pentru diverse acte către autoritățile civile și militare. Această legionară deține și actualmente cheile dela dulapurile și sertarele unde se află documentele Biroului Mobilizării, iar șeful biroului a fost pus la index. Cornelia Tulba este aceea care amenință lucrătorii să semneze demisiile, tae orele la lucrători reținuți pentru continuarea lucrului la mărfurile rămase depe urma incendiului, iar ca aceștia să nu poată reclama, face să dispară la finele săptămânii listele de pontaj.

Intre falsurile comise pentru a dăuna muncitorii concentrați, semnează pe șeful biroului mobilizării, adresându-se Comandamentului Capitalei și Ministerului de Război, Serviciul Drepturi Personal, prin care cere ca fabrica să fie scutită de a mai plăti drepturile cuvenite concentraților și mobilizaților, sub motiv că întreg personalul se compune din 5 inși, când în realitate numărul funcționarilor și al lucrătorilor în prezent este de 42.

D. Director General Tănase Ducu, care deține jumătate din acțiunile Societății, și-a luat obligațiunea față de Ministerul Economiei Naționale. Direcția M. O. N. T., ca până la 31 Decembrie 1944, să repună fabrica în funcțiune, cu mijloace proprii. D-sa a cerut totodată să fie menținute mobilizările pe loc și rechizițiile pentru a putea beneficia și d-sa mai departe de scutirea de mobilizare. — iar d. Gh. Boghici, al doilea principal acționar de rechiziție în fabrică, deasemenea și-a luat obligația față de Ministerul Economiei Naționale Direcțiunea Industriei, că va repune fabrica în funcțiune până la 15 Septembrie 1944.

Aducem la cunoștința forurilor competente, ca în loc să se ia măsuri ca mașinile să fie din capul locului adăpostite pentru a le feri de noui degradări, au fost lăsate sub cerul liber, iar multe piese demontate și expediate în com. Cojasca, unde d-nii Gh. Boghici și T. Ducu au o altă fabrică de ulei. In curtea fabricei sunt depozitate materiale obținute dela Minister încă din anul 1942-1943, în vederea modernizării fabricei, — și între altele sunt 8 vagoane de fier și circa 100.000 buc. cărămizi, cari ar putea constitui un principal aport pentru refacerea fabricei, care a avut de suferit depe urma incendiului în mare parte numai la zidărie și materialul lemnos.

Ceva mai mult, au luat măsuri ca pereții aflați în picioare, să fie dărâmați, iar mașinile demontate, pentru a face mai dificilă refacerea fabricei.

Dacă nu se iau urgente măsuri, acum când se apropie perioada ploilor, mașinile cari au avut și așa mult de suferit sub cerul liber, sunt amenințate a fi cu totul degradate și în viitor nu vor mai putea fi utilizate.

Dnii Gh. Boghici și T. Ducu, principalii acționari sunt en-grosiști de vinuri și văzând că realizează enorme diferențe de prețuri la stocurile actuale, se desinteresează cu totul de refacerea fabricei, care nu le poate aduce beneficii imediate și preferă a abandona fabrica, iar sumele realizate dela societățile de asigurare le investesc în băuturi spirtoase.

Cât privește personalul încă rămas, urmează să fie concediat și prin aceasta să se îngroașe numărul bratelor fără ocupație.

Interesele economiei naționale, ca alimentarea populației să fie asigurată, cu un produs atât de indispensabil, cum este uleiul comestibil reclamă să se ia urgente măsuri înainte ca proectele d-nilor Gh. Boghici și T. Ducu, care țin să se distrugă posibilitățile de refacere ale fabricei, să fie împiedicate de a fi puse în practică.

Pentru refacerea fabricei în stare de funcțiune, formulăm următoarele revendicări; indicând totodată soluțiunile practice :

C E R E M :

1. Direcțiunea fabricei să fie somată ca până la data de 1 Noembrie 1944, să fie repusă fabrica în funcțiune cu capacitatea de producție dinspre ziua incendiului — 4 Iunie 1944.

2. Dacă Direcțiunea se declară în imposibilitate a aduce la îndeplinire, până la data de 1 Noembrie 1944, a dezideratului dela pct. 1, ne obligăm ca împreună cu concursul autorităților de resort, să aducem tot aportul specialiștilor salariați ai fabricei, și să realizăm noi, înăuntrul aceluiaș termen punerea fabricei la punct.

Mărirea capacității de producție peste cea prevăzută la pct. 1, poate fi urmărită prin măsuri pregătitoare, până în primăvară, când s'ar putea pune în practică.

Mașinile ce se află în vamă, care sunt deja plătite, pot constitui un element de bază, în vederea măririi viitoarei producții.

3. Repunerea funcționarilor și lucrătorilor în toate drepturile, înlăturarea tuturor abuzurilor săvârșite în tot intervalul dela 1 Aprilie 1944, până în prezent, rechemarea celor 100 de lucrători isgoniți prin vicleșug din fabrică, care duc o viață de mizerie țară, fiind în majoritatea lor lipsiți de pământ sau cu prea puțin pentru a putea trăi.

Intru îndeplinirea acestui deziderat, propunem instituirea unui comitet, care să intruneacă pe lângă delegatul autorităților de resort, un membru din consiliul de administrație, precum și persoane alese din rândurile funcționarilor și lucrătorilor fabricei. Acest comitet să revizuiască toate abuzurile și nedreptățile săvârșite de către dactilografa C. Tulba, împreună cu d. T. Ducu, director general, care au semnat în fals, pe d. Constantin Orman, șeful biroului mobilizării.

4. Excluderea din serviciu a dactilografei Cornelia Tulba, legionară, care s'a pretat la abuzuri nenumărate în dauna intereselor Statului și a salariaților și care are o purtare rușinoasă ce o face nedemnă de a fi în serviciul instituției.

In privința purtării așa zisei funcționare, decența ne împiedică să accentuăm mai mult și desigur că organele de resort se vor lovi în ancheta ce o cerem, de toată grozăvia decăderii ce a răspândit această femeie în jurul ei.

Muncitorii și muncitoarele din serviciile casnice se organizează

Duminică 1 Octombrie a. c. a avut loc la Sediul Comisiei de Organizare a Mișcării Sindicale Unite, din str. Colomfirescu, adunarea muncitorilor și muncitoarelor din servicille casnice, pentru a pune bazele unui sindicat profesional.

La această adunare au participat numeroși muncitori de toate categoriile : portari, paznici, oameni și femei de serviciu, bucătărese, guvernante etc.

In numele comitetului de inițiativă a vorbit Sigismund Silbermann, care a mulțumit celor prezenți, pentru că au dat urmare chemării și a explicat scopul acestei adunări, chemându-i a se organiza în sindicat.

Au mai vorbit :

Codsoveanu Sandu, arătând revendicările acestei categorii de muncitori :

1. Reglementarea salarillor,

2. Reglementarea orelor de lucru,

3. Tratament omenesc,

4. Concediu plătit.

Tov. Victor Olariu arată, că este pentru prima oară, că se organizează un asemenea sindicat în România. Arată suferințele morale și fizice ale acestor muncitori, expuși bunului plac. Vorbește de solidaritate.

Tov. Ion Neagoe cheamă femeile să se organizeze pentru a cuceri drepturi egale cu bărbații.

Muncitoarea Marva Petrovici spune, că soarele nostru răsare acum, că până azi la noi noaptea a fost ziua și ziua a fost noapte. Cere unire și îndeamnă la înscriere în sindicat.

Au mai vorbit Stan Ion dela paznici, care chiamă toți muncitorii la organizare și luptă alături de armata roșie, eliberatoare ; mai vorbesc Haiducu Dumitru și alții.

Din partea organizației sindicale : tov. Liuba îndeamnă muncitorii la disciplină și luptă organizată prin sindicat, pentru cucerirea revendicărilor.

Tov. Scripnic, explică rostul sindicatului și al organizațiilor profesionale muncitorești. Intr'o atmosferă înălțătoare cu adevărat muncitorească, s'a procedat la alegerea comitetului.

Pentru prima dată în istoria mișcării sindicale din România, muncitorii și muncitoarele dela serviciile casnice, se organizează. E un fapt, de cea mai mare importanță, pentru viitorul acestor salariați. Salariații din categoria aceasta, erau priviți și tratați cu c mare dispreț, de către st lor. Ei duceau o viață zerie și nici nu li se re demnitatea omenească.

Prin organizarea lor dicat, ia sfârșit un capit din viața acestor salari

Se creiază condițiile o viață mai bună, mai mai luminoasă.

La luptă, portari, pazn meni și femei de servi

Comitetul de inițiativă al funcționarilor dela Gaz și Electricitate

La întrunirea din 2 Octombrie a funcționarilor dela Gaz și electricitate au luat parte și reprezentanții Comisiei de Organizare a Sindicatelor Unite din România, singura în drept să aprobe constituirea unui sindicat profesional, căci reprezintă întreaga muncitorime manuală și intelectuală organizată pentru apărarea intereselor sale.

Tovii Brătăleanu, Sencovici și Asriel critică în mod aspru atitudinea acelor funcționari, cari făcând jocul administrației, caută să spargă unitatea celor ce muncesc, periclitând astfel succesele în lupta pentru cucerirea revendicărilor economice.

Reprezentanții Comisiei de Organizare vorbesc despre legea de organizare a sindicatelor care va apare în câteva zile. In teste măsurile cari se vor lua în domeniul legislației muncitorești, guvernul trebuie să consulte Comisia de Organizare a Sindicatelor Unite din România.

Comitetul de inițiativă care a fost ales cu această ocazie, are sarcina să ducă o muncă intensă de lămurirea funcționarilor dela Gaz și Electricitate, să demaște scopul încercărilor făcute de Direcțiune de a organiza un așa zis sindicat care nu reprezintă nici spiritul nici interesele funcționarilor dela Gaz și Electricitate.

In comitetul de inițiativă au fost aleși :

Președinte: Ing. Enuică Constantin, vicepreș. Zambolini Angelo, secretar Lipon Pandele, aj. secretar rescu Nic., casier Theodore cenzori : Alexandrescu Ion, seanu Vasile, Niță Theodo cenzor Ecaterina Petrescu.

Membrii în comitet : Ing. Mor C-tin, ing. Alessiu Nic., ing. Gherghiev Nic., Caminschi Ion, Ștefănescu C-tin, Rusu Nic., Simion C-tin.

Intr'o atmosferă cordială cei prezenți își iau obligația de a lupta pentru realizarea scopului propus de adunare. Adunarea se închide în strigăte de : Trăiască funcționarii dela Gaz și Electricitate, trăiască muncitorimea dela Gaz-Electra, trăiască Clasa Muncitoare din România, trăiască Sindicatele Unite.

La Gerom

In urma tratativelor duse, muncitoarele de la fabrica „Gerom“ au obținut următoarele :

1) Garantarea celor 8 ore de lucru;

2) Mărirea salariului cu 75%;

3) Aprovizionarea cu lemne pentru iarnă;

4) Achitarea concediilor de vară;

5) In caz de boală, 5 săptămâni pe an concediu;

6) Recunoașterea Comitetului de fabrică.

Inainte, muncitoare, până la impunerea totală a revendicărilor.

Muncitorii dela „Filiera“ cer drepturi

Lucrătorii Soc. „FILIERA“ sunt foarte agitați din cauza mizeriei în care sunt ținuți de administrație, care nu rezolvă doleanțele lor drepte, ci le tărăgănează.

De un an și jumătate, la adăpostul legilor fasciste antonesciene NIMENI nu a primit nici o majorare de salariu sau ajutor.

Sub amenințarea Curții Marțiale și pistolului unui inginer, angajat special pentru a „teroriza“ muncitorii, au fost ținuți cu salarii de mizerie, fără cantină și fără lemne.

In timp ce muncitorii, neplătiți, așteaptă zadarnic rezolvarea cererilor lor, d. MARINESCU, administratorul firmei, primește cu punctualitate un salariu de 133.000 lei.

Prin incapacitatea sa, Marinescu a dus la ruină întreprinderea, în fruntea căreia a ajuns prin politica sa hitleristă (a fost ajutor de primar sub guvernul Goga-Cuza).

Lucrătorii așteaptă imediata rezolvare a memoriului înaintat de comitetul de fabrică, avertizând pe administratorul Marinescu, că vor trece în curând la măsuri pentru a pune la punct mersul întreprinderii. Ei înțeleg să demaște pe acei, cari sabotează efortul de război al țării.

Nu se poate tolera, ca cei ce produc, să ducă o viață de mizerie și foamete. Dreptate să se facă, în primul rând, pentru cei mulți, cari formează baza țării.

Muncitorii trebue să lupte hotărîți pentru drepturile lor și numai astfel vor putea cuceri o viață mai omenească.

Hitleriștii dela fabrica S. E. T. încep să scoată capul

Zi de zi aceste slugi ale lui Antonescu ies la iveală.

In seara zilei de 29 Sept., una din slugile credincioase ale vechiului regim, și anume căpitanul Nicorescu Gheorghe, care îndeplinește funcția de pedagog al căminului de ucenici interni, a venit beat în dormitoare și a început să înjure și să ia la bătae pe ucenici, pe motivul neadevărat, că ar fi făcut gălăgie.

In calitatea sa de căpitan a ordonat gărzii să vină în dormitor și să aresteze pe ucenici !

Nu este pentru prima oară, când acest călău vine beat în cămin și bate și înjură, după bunul lui plac, pe tinerii ucenici.

Ucenicii interni cer imediata lui înlăturare din această funcție și înlocuirea lui cu unul dintre ucenici, ales de ei !

Canalia fascistă lucrează

La cercul refugiaților din Călărași No. 18, se găsesc legionari, cari sperie pe refugiații din Moldova, zicându-le, să nu se întoarcă în Moldova, căci vor fi deportați în Rusia. Cerem anchetarea și arestarea imediată a provocatorilor, cari vor să creieze o stare de ostilitate față de Uniunea Sovietică, periclitând, prin aceasta, viitorul relațiilor dintre cele două țări.

La „Dr. Cerkez“

Administratorul căminului de ucenici „Dr. Cerkez“, bătăușul și jefuitorul ucenicilor, nu vrea să se astâmpere nici acuma. Continuă și azi să amenințe și să trateze în mod barbar, pe ucenici, nelăsându-i să se organizeze. Existența pe care o duc acești ucenici, e din cele mai mizerabile.

Acest terorist care își bate joc de viața tinerilor ucenici, nu trebue să mai ocupe postul de administrator la căminul „Dr. Cerkez“. Viața sutelor de ucenici din căminul „Dr. Cerkez“ e mai scumpă poporului român decât postul acelui bătăuș.

Cei în drept să ia în considerație plângerile îndreptățite ale ucenicilor din acel cămin. In caz contrar, ucenicii vor ști să-și facă singuri dreptate, alungând din fruntea căminului, pe administratorul terorist.

La fabrica de bombe I. R. M. C.

La fabrica de bombe, I.R.M.C., direcțiunea mai menține carcerile. Prin teroare, amenințări, muncitorii sunt împiedicați să se organizeze.

Domnii de la I. R. M. C. nu vor să ție cont de timpurile schimbate. Ei se mai leagănă cu speranțe că starea actuală nu va ține mult.

Se înșeală amarnic toți aceștia. Poporul român nu va mai admite, vreodată, instaurarea unui regim de dictatură.

Muncitorii, împreună cu toate categoriile producătoare dela orașe și sate, merg înainte pe calea democratizării țării.

Nici un dușman al poporului român nu va fi cruțat. Cine se va pune deacurmezișul, va fi sdrobit.

Să ție cont de aceasta, d-nii de la I. R. M. C.

La Fabric-Text

In fabrica „Fabric-Text“ se ascunde un legionar primejdios, Sofei Ilie, care n'a renunțat nici acuma, la metodele de terorizare ale muncitoarelor.

Muncitoarele Anton Ioana și Bădulescu Maria lucrătoare vechi și destoinice, au fost concediate în urma reclamației maistrului legionar.

Direcțiunea fabricii ar trebui să la fabrică, printre muncitorii cinstiți.

Locul acestui nemernic nu este la fabrica, printre muncitorii cinstiți.

Afară cu el dela „Fabric-Text“.

Din Buzău

Intrunirea muncitorilor dela C. F. R.

BUZAU, 4. — Muncitorii C. F. R. din localitate au ținut o întrunire în ziua de 29 crt., în sala Sindicatului C. F. R. pentru a discuta nouile condiții de salarizare și lupta ce trebue s'o ducă pentru reorganizarea păturii muncitorești.

Inainte de deschiderea întrunirii se procedează la alegerea a 3 membri în comitet, în locul tovarășilor *Bobuleț Zaharia, Burlacu Ștefan* și *Cornachi Dumitru.*

Sunt aleși : *Chesler Ludovic, Nicolae Dumitru* și *Antonescu Petre.*

Aprobă raportul făcut de tovarășul Stelian Neculau, Pruteanu Dumitru și Iosef Ion.

După ce iau cuvântul mai mulți tovarăși se votează următoarea

Moțiune

1. Muncitorimea protestează contra cotei de scumpete stabilită de Direcția Generală C. F. R., ca fiind insuficientă.

2. Protestează energic contra calculelor făcute, privitoare la majorarea salariilor, ele nesatisfăcând nici pe departe nevoile muncitorilor față de indicele de scumpete.

3. Cere recalcularea și ridicarea salariilor la indicele pieței, pentru ca muncitorii să poată duce o viață omenească.

4 Cere respectarea orelor de muncă. Respectarea odihnei de Sâmbătă, după cum și Duminică, în care timp să se facă echipe de lucru.

5. Respectarea orelor suplimentare.

6. Să se acorde imediat ajutorul de iarnă pentru îmbrăcăminte și încălțăminte.

7. Aprovizionarea cu lemne de foc pentru iarna anului 1944-45, pentru care personalul este înscris și căruia i s'au reținut primele rate.

Urgentarea furnizării lemnelor plătite pentru iarna 1943-44 și neaduse.

8. Dreptul indiscutabil de organizare sindicală și politică.

9. Liberarea localului „Sportiva“ clădit de muncitorii C. F. R. din depou, în timpul liber și punerea lui la dispoziția muncitorilor C. F. R. pentru sindicat și reuniuni culturale și sportive.

10. Se hotărăște lupta fără preget pentru aducerea la îndeplinire a celor cerute prin moțiune.

Intrunirea din sala Moldavia

In sala sindicală din clădirea Moldaviei, s'au întrunit muncitorii, pentru a discuta nouile salarizări și organizarea mai temeinică a cadrelor.

TOV. TANASE VOLINTIRU cere ca la ședințele sindicale să ia parte toată muncitorimea, care să fie pusă în curent cu luptele muncitorești.

Tov. STELICA NICULAU îndeamnă muncitorimea la luptă continuă și o solidaritate cât mai strânsă.

Descrie grandioasa manifestare politică a muncitorimii din București.

Tov. ARON WASERMAN spune că fără lupta muncitorilor nu se va putea dărâma fascismul din țară, și nici dușmanul nu va putea fi răpus.

Tov. PRUTEANU face un amplu raport asupra marei întruniri muncitorești din București.

Citește și comentează nouile sporuri acordate, pe cari muncitorimea nu le pot primi, fiind insuficiente.

Epilogul profanării unui cimitir

Sub tristul regim al legionarilor, în toamna anului 1940, fostul ajutor de primar Ciopală, în urma îndemnului preotului Lesu, legionar, din Parohia Postei, a hotărît exproprierea vechiului cimitir evreesc, care datează din 1834.

Sub regimul „fără de lege“, Comunitatea evreilor a trebuit să se supună, căci se pretindea că locul este expropriat pentru biserica cartierului.

Modul neomenesc cum au procedat legionarii la deshumare nu-l mai descrim.

Un lucru însă trebue amintit : Au dispărut pietre funerare de sute de mii de lei, pietre de marmoră și grilaje de fier. Cine putea să protesteze în acea vreme ? Totuși s'au cerut relații la Serviciul tehnic al primăriei de atunci, arhitect fiind d. Vasiliu, și actualmente în serviciu.

(E vorba de d. arhitect Vasiliu care a înțeles că munca obligatorie pentru Evrei, este la Serviciul barometric și ridicarea gunoaelor din oraș).

Intrebăm unde s'au dosit pietrele funerare și grilajele în valoare de sute de mii de lei, pietre funerare cari au avut și o însemnătate istorică pentru comunitatea buzoiană.

D-nii arhitect Vasiliu, preot Lesu și legionarul Ciopală, fost ajutor de primar legionar, actualmente încă la Buzău, au cuvântul.

Mai există hitlerism la Buzău ?

BUZAU, 4. — La Buzău există 3 săli de spectacole: Moldavia, sub direcția și proprietatea d-lui Dumitrescu, Olimpia, sub direcția d-lui Ionescu și Bulevard, fost Bonciu.

Primele două cinematografe, în toate timpurile au căutat să aducă filme bune fără să aibă vreun caracter politic. Drept dovadă că au rămas cu aceleași firme.

Cinema Bonciu, actualul Bulevard, a fost însă un cuib de legionari și de hitleriști, condus de Ion Bonciu, fostul proprietar, actual camuflat, care a vrut să arunce palatul telefoanelor în aer, pe vremea rebeliunii.

Toate filmele erau pentru propaganda hitleristă și deviza afișată : „Pentru jidani și câini nu-s locuri“.

Actualmente cinema Bonciu și-a schimbat firma. Prea târziu. Buzoenii trebue să știe că cinema Bulevard este unul și acelaș local cu fostul cinematograf, în slujba lui Hitler „Bonciu“.

Corespondenții